

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátu složeném z předsedy Ing. Mgr. Martina Jakuba Bruse a soudců JUDr. Jiřího Derfla a JUDr. Martiny Vernerové ve věci

žalobce: **Z. K.**, narozen X,
bytem X,
zastoupen Mgr. Monikou Martinkovičovou, advokátkou,
sídlem Gorkého 1613, 436 01 Litvínov,

proti

žalovanému: **Krajský úřad Ústeckého kraje, odbor územního plánování
a stavebního řádu,**
sídlem Velká Hradební 3118/48, 400 02 Ústí nad Labem,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 5. 2020, č. j. KUUK/078550/2020/UPS,

takto:

I. Žaloba **se zamítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou u zdejšího soudu v zákonem stanovené lhůtě se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného Krajského úřadu Ústeckého kraje ze dne 12. 5. 2020, č. j. KUUK/078550/2020/UPS, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno usnesení Magistrátu města Most, odbor stavební úřad, (dále jen „stavební úřad“) ze dne 22.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

3. 2019, č. j. MmM/033809/2019/OSÚ/KŠ. Tímto usnesením stavební úřad podle § 66 odst. 1 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) zastavil řízení o dodatečném povolení stavby „*Garáž pro dvě osobní auta u bytového domu čp. X v ulici X, obec X*“, na pozemcích p. č. XA a XB v katastrálním území X (dále jen „stavba“). Důvodem zastavení řízení bylo neodstranění podstatných vad žádosti, které bránily pokračování v řízení. Žalobce současně navrhl, aby soud zrušil i rozhodnutí stavebního úřadu.

Žaloba

2. Žalobce uvedl v žalobě, že správní řízení bylo postiženo vadami, které mají za následek nezákonné rozhodnutí ve věci. Dle napadeného rozhodnutí byl žalobce účastníkem daného řízení o dodatečném povolení stavby. Žalovaný správně konstatoval, že v průběhu celého správního řízení nebyla požadována stavebním úřadem plná moc k zastupování žalobce Ing. K. H., IČO: X, sídlem X (dále jen „Ing. H.“). Veškeré úkony stavebního úřadu tak měly být činěny výhradně směrem k žalobci, případně měl být žalobce vyzván k doložení plné moci k zastoupení pro Ing. H. K takové výzvě nedošlo, a stavební úřad tak doručoval opatření k odstranění vad podání žalobce ze dne 22. 1. 2019 nezpůsobilému subjektu, jímž byl Ing. H., který neměl plnou moc pro zastupování žalobce, přičemž v takovém případě měla být výzva k odstranění vad žádosti doručena přímo žalobci, což se nestalo. V tomto postupu spatřuje žalobce porušení § 45 odst. 2 správního řádu, neboť nebyl vyzván, aby v přiměřené lhůtě písemně odstranil vady žádosti. Tím pádem nebylo ani žalobci poskytnuto poučení o tom, jaké následky může neodstranění vad způsobit.
3. Žalobce upozornil, že až dne 4. 4. 2019 se prakticky nedopatřením přes další osobu dostalo do jeho sféry vlivu usnesení o tom, že řízení o jeho žádosti o dodatečné povolení stavby bylo zastaveno. I tato písemnost však byla doručována pouze Ing. H., se kterým již žalobce v té době nespolupracoval na žádném ze svých projektů právě pro jeho nespolehlivost a liknavost při sdílení stěžejních informací. Dle žalobce tedy ani usnesení o zastavení řízení nebylo zákonným způsobem doručeno žalobci.
4. Dle názoru žalobce mu tak v daném správním řízení nebyly doručeny dvě stěžejní písemnosti, jejichž řádné a platné doručení zákon předpokládá k tomu, aby mohlo být řízení o dodatečném povolení stavby zastaveno. Žalobce poukázal na úpravu doručování fyzickým osobám v § 20 správního řádu s tím, že žalobce v době vydání a doručování výše zmíněných písemností neevidoval platně vydané zmocnění k zastupování či doručování pro Ing. H. Žalobce poukázal na § 19 odst. 7 správního řádu, ze kterého dovodil, že by mělo být přistoupeno k opětovnému doručení zmiňovaných písemností žalobci ve správním řízení, jelikož není možné prokázat řádné doručení těchto písemností žalobci.

Vyjádření žalovaného k žalobě

5. Žalovaný ve vyjádření k žalobě navrhl, aby soud zamítl žalobu jako nedůvodnou, přičemž k žalobním námitkám, že žalobci nebyly stavebním úřadem řádně doručovány písemnosti ve správním řízení, uvedl, že žalovaný nezpochybňuje nesprávné označení adresátů vydaných písemností ze strany stavebního úřadu, avšak žalovaný v napadeném rozhodnutí jasně uvedl, že zásadní je skutečnost, že se jedná o řízení o žádosti, kterou podali Z. K., nar. X, bytem X (dále obvykle jen „otec žalobce“), a K. K., nar. X, bytem X, přičemž oba byli zastoupeni na základě plné moci Ing. H., který obdržel od stavebního úřadu výzvu k doplnění podkladů žádosti, byť byl ve výzvě nesprávně označen jako zástupce žalobce. Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

Žalovaný shledal důvod pro zastavení řízení o žádosti v tom, že žadatelé na základě oprávněné výzvy neodstranili podstatné vady žádosti, které brání pokračování v řízení. Žalovaný upozornil, že v závěru napadeného rozhodnutí poučil žalobce, že do vydání rozhodnutí v řízení o odstranění stavby má žalobce sám možnost podat žádost o její dodatečné povolení.

Posouzení věci soudem

6. O žalobě soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) bez jednání, neboť žalobce i žalovaný nesdělili ve lhůtě dvou týdnů od doručení výzvy svůj nesouhlas s rozhodnutím bez jednání, ačkoliv byli ve výzvě výslovně poučeni, že nevyjádří-li se v dané lhůtě, má se za to, že souhlas s rozhodnutím bez jednání byl udělen.
7. Napadené rozhodnutí žalovaného soud přezkoumal v řízení podle části třetí hlavy druhé prvního dílu s. ř. s., který vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 větě druhé a třetí a v § 75 odst. 2 větě první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí ve smyslu § 72 odst. 1 s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že rozhodnutí správního orgánu nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních bodů musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.
8. Na tomto místě soud předesílá, že po přezkoumání skutkového a právního stavu a po prostudování obsahu předloženého správního spisu dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
9. Soud shledal, že veškerá žalobní argumentace se týká výlučně toho, že žalobci nebyly ve správním řízení o žádosti o dodatečné povolení stavby doručovány písemnosti jako účastníkovi řízení, když dle žalobce stavební úřad mylně považoval Ing. H. za zástupce žalobce a doručoval písemnosti Ing. H., který však nebyl žalobcem zmocněn k zastupování žalobce v řízení o dodatečném povolení stavby.
10. Soud zjistil z obsahu správního spisu, že podáním ze dne 11. 9. 2018 otec žalobce oznámil stavebnímu úřadu záměr – provedení úprav pozemků p. č. XA a XB v katastrálním území X u rodinného domu čp. X, ul. X v X. Jednalo se o vyrovnání stávajících terénních nerovností a realizaci nové zpevněné plochy. Otec žalobce coby oznamovatel vystupoval v oznámení jako investor a vlastník pozemku p. č. XA a spoluvlastník pozemku p. č. XB (druhou spoluvlastnicí je K. K. – poznámka soudu).
11. Stavební úřad vyzval otce žalobce k účasti na kontrolní prohlídce dne 2. 11. 2018, které se však otec žalobce nezúčastnil, nýbrž byl přítomen žalobce, K. K., Ing. H. a úřední osoby, jak plyne z protokolu o kontrolní prohlídce. Z uvedeného protokolu dále vyplývá, že na místě, kde měla být plánovaná zpevněná plocha, je již umístěná rozestavěná garáž o rozměrech cca 6,7 x 10,68 metrů. Žalobce se do uvedeného protokolu vyjádřil, že je stavebníkem a že jeho otec mu dal souhlas se stavbou. K. K. do protokolu uvedla, že rovněž jako spoluvlastník pozemku dala souhlas se stavbou.

12. Stavební úřad opatřením ze dne 6. 11. 2018 vyzval stavebníka (žalobce) k bezodkladnému zastavení prací a téhož dne zahájil řízení o odstranění nepovolené stavby.
13. Dne 30. 11. 2018 byla u stavebního úřadu podána žádost o dodatečné povolení stavby. V žádosti v části A bod II. – identifikační údaje stavebníka, je uveden otec žalobce a K. K., přičemž v navazujícím bodu žádosti je uvedeno zastoupení stavebníka Ing. H., k čemuž byla doložena plná moc ze dne 17. 10. 2018, kterou zmocnili otec žalobce a K. K. Ing. H. k zastupování v řízení o povolení stavby a odstranění stavby. Ve výše zmiňované části žádosti ohledně identifikačních údajů stavebníka je škrtnuto, když je zřejmé, že byl vyškrtnut jako stavebník otec žalobce a K. K., přičemž byl zapsán žalobce. Opravu provedl Ing. H., což stvrdil svým podpisem. K uvedené opravě se vyjádřil stavební úřad v předkládací zprávě ze dne 25. 4. 2019 při předání spisu s odvoláním žalovanému, kdy stavební úřad uvedl, že Ing. H. později žádost upravil na základě upozornění stavebního úřadu, přičemž uvedl žalobce jako stavebníka.
14. Výzvou ze dne 22. 1. 2019 vyzval stavební úřad žalobce k doplnění předložené žádosti. Ve výzvě je uveden žalobce jako stavebník a Ing. H. jako zástupce stavebníka. Výzva byla zaslána pouze Ing. H., který na výzvu reagoval podáním doručeným stavebnímu úřadu 11. 3. 2019, kterým doplnil materiály ohledně projektové dokumentace, přičemž požádal o prodloužení lhůty do 15. 4. 2019 ohledně doplnění zbylých podkladů vyžadovaných stavebním úřadem. Z předložených podkladů je zřejmé, že autorem projektové dokumentace je Ing. H.
15. Dne 22. 3. 2019 stavební úřad zastavil řízení, přičemž v usnesení je označen žalobce jako účastník řízení podle § 27 odst. 1 písm. a) správního řádu s tím, že zástupcem je Ing. H. Proti usnesení podal žalobce odvolání, ke kterému přiložil čestné prohlášení Ing. H. ze dne 8. 4. 2019, ve kterém je uvedeno, že Z. K. mu nepodepsal plnou moc a že podpis na plné moci ze dne 17. 10. 2018 není podpisem Z. K. Soud shledal, že v čestném prohlášení je uvedeno pouze jméno a příjmení Z. K., avšak není uvedeno datum narození ani bydliště pro rozlišení žalobce a jeho otce. Nicméně lze usuzovat, že čestné prohlášení se týká právě žalobce, když čestné prohlášení předkládal žalobce jako důkaz, že plnou moc Ing. H. neudělil. Soud podotýká, že plná moc ze dne 17. 10. 2018, o které se zmiňuje Ing. H. v čestném prohlášení, kterou měl zmocnit žalobce Ing. H. k zastupování ve správním řízení, nebyla stavebnímu úřadu vůbec předložena, neboť ve spise je pouze plná moc, kterou žalobcův otec a K. K. zmocnili Ing. H. k zastupování v řízení o odstranění stavby a povolení stavby. O odvolání následně rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím.
16. K žalobním námitkám, že nebyly žalobci řádně doručovány stavebním úřadem písemnosti, soud uvádí, že argumentace žalobce se jeví rozporná. Žalobce na jedné straně uvádí, že nebyl zastoupen ve správním řízení Ing. H., když mu nepodepsal plnou moc, s čímž soud souhlasí, neboť ve správním spise příslušná plná moc není založena a ani ze spisu nevyplývá zastoupení žalobce Ing. H. Na druhé straně se však žalobce dovolává toho, že s ním měly správní orgány jednat jako s nezastoupeným účastníkem řízení, měly by mu doručit výzvu k doplnění podkladů žádosti, ačkoli žalobce sám ani prostřednictvím zástupce žádost o dodatečné povolení stavby nepodal, nýbrž ji podali společně žalobcův otec a K. K.

17. Podle § 129 odst. 1 písm. b) zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „stavební zákon“), platí, že „stavební úřad nařídí odstranění stavby vlastníku stavby nebo s jeho souhlasem stavebníkovi stavby prováděné nebo provedené bez rozhodnutí nebo opatření vyžadovaného stavebním zákonem nebo bez opatření nebo jiného úkonu toto rozhodnutí nahrazující anebo v rozporu s ním, a stavba nebyla dodatečně povolena.“
18. Podle § 129 odst. 2 stavebního zákona platí, že „stavební úřad zahájí řízení o odstranění stavby uvedené v odstavci 1 písm. b). V oznámení zahájení řízení vlastníka nebo stavebníka poučí o možnosti podat ve lhůtě 30 dnů od zahájení řízení žádost o dodatečné povolení stavby. Byla-li žádost o dodatečné povolení podána před zahájením řízení o odstranění stavby, má se za to, že byla podána v okamžiku zahájení řízení o odstranění stavby. Pokud stavebník nebo vlastník stavby požádá ve stanovené lhůtě o její dodatečné povolení, stavební úřad přeruší řízení o odstranění stavby a vede řízení o podané žádosti. Jde-li o stavbu vyžadující stavební povolení, žadatel předloží podklady předepsané k žádosti o stavební povolení. Jde-li o stavbu vyžadující pouze územní rozhodnutí, žadatel předloží podklady předepsané k žádosti o územní rozhodnutí. V řízení o dodatečném povolení stavby stavební úřad postupuje přiměřeně podle § 90 a § 110 až 115; ohledání na místě je povinné. Účastníky řízení o dodatečném povolení stavby jsou osoby uvedené v § 109, a pokud je v řízení posuzováno umístění stavby nebo změna oproti územnímu rozhodnutí, rovněž osoby uvedené v § 85. Na uplatňování námitek účastníků řízení o dodatečném povolení stavby se obdobně použijí ustanovení o uplatňování námitek v územním a stavebním řízení.“
19. Podle § 111 odst. 3 stavebního zákona platí, že „pokud žádost neobsahuje požadované náležitosti, stavební úřad vyzve stavebníka k jejímu doplnění a řízení přeruší; usnesení o přerušení se oznamuje pouze stavebníkovi. Dojde-li k zastavení řízení z důvodů neodstranění vad žádosti, usnesení o zastavení řízení se oznamuje pouze stavebníkovi.“
20. Soud shledal ve shodě s žalovaným, že označení účastníků řízení v jednotlivých rozhodnutích stavebního úřadu není správné. Žalobce konkrétně namítal, že mu měla být doručena výzva stavebního úřadu k doplnění předložené žádosti, což se nestalo, když stavební úřad výzvu poslal Ing. H. V uvedené výzvě je jako stavebník uveden žalobce a jako zástupce Ing. H. Dle názoru soudu stavební úřad při označení účastníků řízení a adresování výzvy k doplnění předložené žádosti dostatečně nevyhodnotil podstatné skutečnosti, a to kdo je účastníkem řízení a komu má být výzva směřována. Tento nedostatek je patrný už před vydáním předmětné výzvy, kdy z obsahu správního spisu plyne, že žádost o dodatečné povolení stavby podali žalobcův otec a K. K., oba zastoupeni Ing. H., přičemž na popud stavebního úřadu byly následně změněny Ing. H. v žádosti údaje o stavebníkovi. Soud však zdůrazňuje, že touto úpravou v osobě stavebníka nemohlo dojít ke změně v tom smyslu, že by se žalobce na místo svého otce a K. K. stal žadatelem o dodatečné povolení stavby, když i po uvedené úpravě byli žadateli žalobcův otec a K. K., oba zastoupeni Ing. H., kteří podali příslušnou žádost. Ostatně sám žalobce se k uvedené žádosti nehlásil, když uvedl, že nezmocnil Ing. H. k podání uvedené žádosti. Oprava v kolonce stavebníka, provedená Ing. H. na popud stavebního úřadu, zajistila soulad osoby stavebníka (žalobce) se skutečností, nicméně nic nezměnila na tom, že žadateli o dodatečné povolení stavby byli žalobcův otec a K. K., neboť pouhým přeškrtnutím těchto osob v kolonce stavebníka v průběhu správního řízení, a jejich nahrazením žalobcem, nemohlo

dojít ke změně v osobě žadatele. Navíc tyto změny provedl Ing. H., který od žalobce neměl plnou moc k zastupování ve stavebním řízení.

21. Žádost o dodatečné povolení stavby byla podána na standardním formuláři – žádost o stavební povolení. Náležitosti žádosti o stavební povolení jsou stanoveny v § 110 stavebního zákona, přičemž obsah formuláře je definován v § 18b a příloze č. 9 vyhlášky č. 503/2006 Sb., o podrobnější úpravě územního rozhodování, územního opatření a stavebního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vyhláška č. 503/2006 Sb.“). Zmiňovaná vyhláška č. 503/2006 Sb. upravuje jednotlivé formuláře užívané ve stavebním řízení, přičemž neobsahuje speciální formulář pro žádost o dodatečné povolení stavby, tudíž je třeba užít standardní formulář – žádost o stavební povolení, což také v tomto případě bylo učiněno. Problémem však je, že formulář žádosti o vydání stavebního povolení je přizpůsoben platné právní úpravě, která vychází z toho, že žadatelem o vydání stavebního povolení je stavebník, který žádá o vydání stavebního povolení dříve, než začal stavbu stavět. Tomu jsou přizpůsobeny kolonky formuláře, kde se uvádí údaje o stavebníkovi a jeho zástupci. V případě žádosti o dodatečné povolení stavby však dle § 129 odst. 2 stavebního zákona může návrh na dodatečné povolení stavby podat nejen stavebník, nýbrž i vlastník stavby, neboť pokud již stavba byla postavena, tak zákon předpokládá zájem vlastníka stavby na legalizaci své stavby, přičemž vlastník stavby může být osobou odlišnou od stavebníka. Soud nepochybně údaje ze správního spisu o tom, že stavebníkem byl žalobce, ostatně tyto údaje nepochybněvaly ani správní orgány. Zároveň je však zřejmé, že žádost o dodatečné povolení stavby nepodal žalobce jako stavebník, nýbrž spoluvlastníci stavby otec žalobce a K. K. Jak plyne z protokolu o kontrolní prohlídce ze dne 2. 11. 2018, již tehdy byla zjištěna rozestavěná garáž, u které bylo patrné dispoziční řešení, a tudíž se jednalo o stavbu v občanskoprávním smyslu (srov. například rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 16. 9. 2013, sp. zn. 22 Cdo 2999/2011), přičemž vlastnické právo k takové stavbě, kterou stavebník (žalobce) postavil na cizím pozemku, byť se souhlasem majitelů pozemku, připadá vlastníkům pozemků pod stavbou ve smyslu § 1084 odst. 1 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, tedy otci žalobce a K. K. Vlastníci stavby podali žádost o dodatečné povolení stavby prostřednictvím zástupce Ing. H., přičemž s ohledem na nedostatky formuláře, který neobsahoval kolonku pro jiné účastníky řízení než stavebníka, byly osobní údaje vlastníků stavby zapsány do kolonky určené pro stavebníka, ačkoli předtím žalobcův otec a K. K. nepochybněvali fakt, že stavebníkem je žalobce. Stavební úřad v průběhu řízení přiměl Ing. H., aby upravil označení účastníků řízení v kolonce stavebníka, jelikož skutečnost, že stavebníkem je žalobce, byla nesporná. Následně se tedy v uvedené kolonce ocitl žalobce jako stavebník, přičemž v navazující kolonce ohledně zástupce stavebníka zůstal uveden Ing. H., který však měl plnou moc jen od otce žalobce a K. K., nikoli od žalobce samotného.
22. Dle názoru soudu uvedený postup stavebního úřadu, který přiměl Ing. H. k úpravě žádosti ohledně stavebníka, nebyl správný, když stavební úřad nedocenil tu skutečnost, že předmětný formulář je určen pro standardní žádost o stavební povolení a nepočítá s tím, že žádost podávají vlastníci stavby. Stavební úřad byl zřejmě veden snahou, aby údaj o osobě stavebníka odpovídal skutečnosti, nicméně dle názoru soudu by podstatně vhodnějším řešením bylo, kdyby stavební úřad opravil jen název kolonky, kde by místo stavebníka bylo uvedeno, že jde o vlastníky stavby jakožto žadatele o dodatečné povolení stavby.

23. Není pochyb o tom, že platná právní úprava počítá s tím, že povinnost odstranit stavbu je obvykle uložena vlastníkovu stavby, který obvykle má zájem na legalizaci stavby, pročez podává žádost o dodatečné povolení stavby (§ 129 odst. 1 stavebního zákona). Výjimkou mohou být specifické situace, kdy například stavba byla postavena bez stavebního povolení a proti vůli vlastníka pozemku, přičemž v takových případech může uložit stavební úřad povinnost k odstranění stavby se souhlasem vlastníka přímo stavebníkovi [§129 odst. 1 písm. b) stavebního zákona]. Je tedy zřejmé, že vlastník stavby je de facto hlavním účastníkem řízení o odstranění stavby a o dodatečném povolení stavby.
24. V § 129 odst. 2 stavebního zákona je stanoveno, že účastníky řízení o dodatečném povolení stavby jsou osoby uvedené v § 109 stavebního zákona, kde hned na prvním místě je uveden stavebník. Je zřejmé, že § 109 stavebního zákona nepočítá s vlastníkem neoprávněné stavby jako s účastníkem stavebního řízení, když tento vlastník není v § 109 stavebního zákona uveden, nicméně účastenství vlastníka stavby lze dovodit z § 129 odst. 1 stavebního zákona, když vlastník stavby je osobou oprávněnou podat žádost o dodatečné povolení stavby.
25. Soud shledal, že žalobce jakožto stavebník byl účastníkem řízení o dodatečném povolení stavby, ovšem nikoli z pozice žadatele o dodatečné povolení, nýbrž z pozice stavebníka. Okruh osob, které jsou účastníky řízení, je dle § 109 stavebního zákona podstatně širší. Kromě žadatele o dodatečné povolení ke stavbě přichází v úvahu stavebník a další osoby vymezené zákonem. Dle názoru soudu se však stavebník, který sám nepodal žádost o dodatečné povolení stavby, a další osoby de facto účastní řízení až ve fázi, kdy jsou odstraněny případné nedostatky žádosti o dodatečné povolení stavby. V § 111 odst. 3 stavebního zákona je uvedeno, že při zastavení řízení z důvodů neodstranění vad žádosti se usnesení o zastavení řízení oznamuje pouze stavebníkovi. Toto ustanovení je však třeba vykládat v souvislosti s § 129 odst. 2 stavebního zákona, který stanoví přiměřené užití § 111 stavebního zákona. Ustanovení § 111 se totiž vztahuje ke standardnímu správnímu řízení, kdy žádost o stavební povolení podává stavebník před zahájením stavby, a tudíž žádný vlastník stavby v té době ani neexistuje. Proto stavební zákon v § 111 odst. 3 stanoví, že usnesení o zastavení řízení se doručuje pouze stavebníkovi, jelikož stavebník je zároveň oním žadatelem, kterému bylo zastaveno řízení o jeho žádosti pro neodstranění vad. Z hlediska přiměřeného použití § 111 odst. 3 stavebního zákona tak soud dovozuje, že usnesení o zastavení řízení z důvodu neodstranění vad žádosti se v řízení o dodatečném povolení stavby doručuje pouze žadateli, ať už jím byl stavebník nebo vlastník stavby.
26. Soud proto dovozuje, že písemnosti ve správním řízení neměly být doručovány žalobci jakožto stavebníkovi, nýbrž měly být doručovány žadatelům o dodatečné povolení stavby, tedy otci žalobce a K. K. To se týká jak výzvy k doplnění podkladů žádosti, tak i doručení samotného rozhodnutí stavebního úřadu o zastavení řízení. Vzhledem k tomu, že otec žalobce a K. K. zmocnili Ing. H. k zastupování ve správním řízení, měly být písemnosti zasílány zástupci Ing. H. dle § 34 odst. 2 správního řádu, což se de facto dělo, byť s nesprávným označením účastníků v písemnostech, jak bylo popsáno výše. Z logiky věci plyne, že by bylo nesprávné adresovat a posílat výzvu k odstranění vad žádosti přímo žalobci, když žalobce žádnou žádost sám ani prostřednictvím zástupce nepodal.
27. Nesprávné uvedení žalobce jako adresáta ve zmiňované výzvě stavebního úřadu k doplnění podkladů žádosti i v rozhodnutí stavebního úřadu o zastavení řízení vedlo k tomu, že

žalobce využil uvedeného pochybení stavebního úřadu, kdy se „pasoval“ do pozice žadatele o dodatečné povolení stavby, pročež podal odvolání proti usnesení stavebního úřadu o zastavení řízení. Soud však opětovně zdůrazňuje, že oprava žádosti o dodatečné povolení stavby, provedená v kolonce stavebníka Ing. H., ani pochybení stavebního úřadu při označení účastníka řízení nemohly vést ke změně v osobě žadatele o dodatečné povolení stavby, když těmito žadateli od počátku řízení jednoznačně byli žalobcův otec a K. K.

28. Zmiňovaná pochybení stavebního úřadu při označení účastníků řízení lze dle názoru soudu ve smyslu § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s. podřadit pod podstatné porušení ustanovení o řízení před správním orgánem. Soud však konstatuje, že výše uvedená pochybení stavebního úřadu v označení účastníků řízení, nebyla předmětem žalobních bodů, neboť žalobce nenamítal nesprávné označení účastníků řízení v písemnostech stavebního úřadu, nýbrž namítal výlučně pochybení při doručování písemností, že písemnosti měly být doručovány přímo jemu, a nikoli Ing. H. Soud přihlíží z úřední povinnosti pouze k nepřezkoumatelnosti rozhodnutí, případně k nicotnosti, nikoli však k podstatnému porušení ustanovení o řízení před správním orgánem [§ 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s.], které není namítáno v žalobě (shodně usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 3. 2011, č. j. 7 Azs 79/2009-84).
29. Nadto soud konstatuje, že uvedená pochybení v označení účastníků se nedotýkala práv žalobce, nýbrž práv dalších účastníků řízení – žalobcova otce a K. K. jakožto žadatelů o dodatečné povolení stavby, avšak tyto osoby žalobu nepodaly, a tedy svá práva v řízení neuplatnily. Soud zaslal žalobcovu otci a K. K. poučení jakožto potenciálním osobám zúčastněným na řízení. Na poučení soudu však ve stanovené lhůtě nereagovali, a tudíž ani neuplatnili svá práva z pozice osob zúčastněných na řízení, proto s nimi soud nejednal. Případné pochybení správních orgánů ve vztahu k jiným účastníkům správního řízení než k žalobci nemůže být dle názoru soudu důvodem pro vyhovění žalobě. Ostatně porušení práv jiných osob než svých žalobce ani v žalobě nenamítal. Sám žalobce sice byl po formální stránce účastníkem správního řízení z pozice stavebníka (§ 109 stavebního zákona), avšak jak bylo vysvětleno výše, do doby doplnění podkladů žádosti o dodatečné povolení stavby měl správní orgán jednat pouze s žadateli – žalobcovým otcem a K. K. Skutečnost, že výzva stavebního úřadu a rozhodnutí o zastavení řízení byly nesprávně adresovány žalobci jako stavebníkovi, mohla způsobit zmatení žalobce, nicméně to nic nemění na závěru, že žalobci žádná výzva k doplnění žádosti neměla být adresována, a proto ani zasílána, což platí i pro usnesení o zastavení stavebního řízení vydané stavebním úřadem. Žalobce nezmocnil Ing. H. k podání žádosti, nemohl se tak stát žadatelem, kterému by měla být doručována výzva k odstranění vad žádosti či rozhodnutí o zastavení řízení z důvodu neodstranění vad. Zastavením řízení pro neodstranění vad nemohlo tudíž dojít k porušení žalobcových práv ve správním řízení.
30. Žalobu tedy vyhodnotil soud v mezích uplatněných žalobních bodů jako zcela nedůvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
31. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch a žalovanému náklady řízení nad rámec jeho běžné úřední činnosti dle obsahu soudního spisu nevznikly, proto soud vyslovil, že žádný z účastníků nemá na náhradu nákladů řízení právo.

Poučení:

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 10. května 2022

Ing. Mgr. Martin Jakub Brus, v. r.
předseda senátu